

Verkkokalastus talvella

□

Sisällys

- [1 Talvikalastus](#)
- [2 Jäällä liikkuminen](#)
- [3 Kalat](#)
  - [3.1 Kalojen käsittely](#)
- [4 Varusteet](#)
  - [4.1 Talvikalastusvälineitä](#)
  - [4.2 Vaatetus](#)
- [5 Sijainti](#)
  - [5.1 Hyviä kalastuspaikkoja talvisin](#)
- [6 Avanto](#)
  - [6.1 Päätyavantojen etäisyys toisistaan](#)
    - [6.1.1 Pohjakalastus](#)
    - [6.1.2 Välivesikalastus](#)
    - [6.1.3 Pintakalastus](#)
  - [6.2 Avannon tekeminen](#)
  - [6.3 Tuuran käyttäminen](#)
  - [6.4 Jääsahan käyttäminen](#)
- [7 Verkkonarujen päiden kiinnittäminen](#)
  - [7.1 Kiinnityssolmu](#)
- [8 Vetonarun paikalleen uittaminen](#)
  - [8.1 Uittasalko](#)
  - [8.2 Uittolauta](#)
  - [8.3 Lapiouitto](#)
  - [8.4 "Kalastusnarun vievä pyörivä laite"](#)
  - [8.5 Kepit](#)
- [9 Verkon vetäminen jään alle](#)
- [10 Kokeminen](#)
- [11 Välivesikalastus](#)
- [12 Pintakalastus](#)
- [13 Liikkuvien jäiden seassa kalastaminen](#)

Talvikalastus

Kahden avannon välillä on naru, johon sidottu verkko tai useampi vedetään jään alle.

Verkkokalastuksesta yleensä ja tarkemmin sivulla [Verkkokalastus](#).

Jäällä liikkuminen

Katso aiheesta oma sivu [Jää](#)

Kalat

Talvella verkoilla pyydetäviä järvikaloja ovat mm. made, kuha, lahna, hauki, silakka

Kuha; 6,9kg, saatu 60mmx3x0,12 lankax3mx60m

Kalojen käsittely

- Vältä niiden jäätymistä, esimerkiksi kääri sanomalehteen ja kuljeta repussa.
- Katso tarkemmin aiheesta sivu [Kalojen käsittely](#)

Varusteet

Talvikalastusvälineitä

- [kelkka](#) tai pulkka
  - Kelkkaan on hyvä mahtua puukorvo tai muoviastia
  - Kelkkaan voi kokemuksen ajaksi asettaa myös kankaisen tuulisuojan, jonka yläreuna on

kiinnitetty puusalkoon. Kuljetuksen ajaksi rullataan salon ympäri.

- tikarituura
  - terävä, noin 85 cm pitkä + puuvarsi n. 50 cm, narulenkki, 3,5-4 kg, terä noin 5-6 cm leveä, 1,5 cm paksu. Puuvarsi kiinnitetään sohloon. Kysele kalastuskaupoista kunnollisia tuuria, joilla jotain tekee. Katso teroituksesta sivulta [Teroitus](#).
- sohjolapio
  - tasareunainen alumiinilapio lyhyellä varrella. Pieniä lumilapioita löytyy autotarvikeliikkeistä ja tavarataloista. Poraa pohja lähes täyteen noin 10 mm reikiä metalliporalla. Reikiä saa olla tiheässä, lähes toisissaan kiinni.
- jääsaha

- kaira
  - Hanki kaira, johon voi kiinnittää vaihtoterän - siis vanha terä kalastusliikkeeseen vaihtoon ja teroitettu tilalle. ÄLÄ iske kairaa koskaan jäähän tylsyttäen teränkärjet, vaan laske se jään pinnalle ja aloita kairaaminen.
- puusalko jossa päässä oksanhakanen tai metallikoukku
  - Esimerkiksi pitkä katajakeppi (n. 2 m), joka kaivetaan maasta niin että siihen jää kääntyvää juurta noin 10 cm. Poistetaan oksat, kuoritaan ja siloitetaan - kestää vuosikymmeniä.
  - Taivuta metrin mittaisesta rautatangosta koukku jonka toisessa päässä on kämmenen kokoinen väkänä ja toinen pää on muotoiltu esimerkiksi kolmioksi niin että talvirukkanen mahtuu helposti sen läpi.

- uittolauta
  - suorakulmion muotoinen vesivanerilevy, jossa on pieni peräsin ja metallilangasta puolikuun muotoinen vanerin läpi tuleva joustinpiikki. Pienet kulmaraudat kulmissa päälipuolella pitämässä irti jäystä.
- uittosalko
  - pitkä ohut kuorittu kuusiriuku noin 9 metriä pitkä. Sen voi myös tehdä useammasta osasta esimerkiksi metalliliitoksin, jolloin sen kuljettaminen esimerkiksi auton katolla on helpompaa.
  - tai 5 metrinen puurima noin 50x20 mm, jossa toisessa päässä reikä.
- Uittohanko
  - haaralleen kasvaneesta puusta veistetty, mahdollista kairan tekemästä reiästä veteen ja haaraan mahdollista uittosalko
- Käsälä eli uittokoukku.
  - jos uittosalkoa ei nähdä, vaan se joudutaan epätarkasti uittamaan jään alla uittohangolla seuraavaa avantoa kohden, saadaan käsälällä koukattua kauempaa salko avannolle.
  - taivuta 2-3 metriä pitkää rautatangosta leveä U-muoto ja hitsaa päihin noin 10 cm raudat poikittain.

Pislan karabiinihaka. Kuva <http://www.pisla.fi>

- Uittolapiot 2 kpl tarpeen mukaan.
- Uppoavaa kalastusnarua
- Verkonvetoköysi, uittonaru 3 mm paksua, kelluvaa, mielellään liukaspintaista. Esim Piippo punainen verkonvetoköysi.
  - noin 32 m per 30 metrin verkko. Jopa 130 m jos lasketaan kaksi verkkoa peräkkäin yksin.
- Pikalukko eli esimerkiksi Pislan karabiinihaka uittonarun päähän, niin ei tarvitse tehdä solmuja pakkasella kun verkon päässä lenkki.
- Puinen [kela](#) narun kelaamiseen.

- Merkkioksia kaksi tai keppi-lippu -yhdistelmiä.
- Ainoja eli oksia joilla verkkonaru saadaan pysymään saatavilla verkon ollessa pyynnissä.
  - katkaise esimerkiksi pajusta noin metrin mittaisia keppejä, joihin jätä toiseen päähän lyhyt oksahanka (n. 5 cm) ja toiseen päähän tukevampi oksahanka (n. 15 cm).
- Sanomalehteä kalojen käärimiseksi tai paksu paperipussi etteivät jäädy. Tai lämpöeristetty

astia.

- Avantokansi.
  - Avannon jäätymistä voi estää tekemällä sen päälle puusta kannen, jossa on eriste välissä. Älä käytä esim. pelkkää styroksia, joka käytössä rikkoontuu ja jäiden lähdön jälkeen usein päätyy kalojen ja lintujen elimistöön.
- Lämmittelytuli
  - Laita sisältä puhtaaseen litran "maalipurkkiin" autotarvikeliikkeestä tai tavaratalosta saatavaa "kiillotustrasselia" ja kaada päälle valopetrolia kostuttaen rasseli. Kansi kiinni, reppuun ja tulitikut mukaan. Avannolla purkissa oleva rasseli sytytetään ja se palaa rauhallisella liekillä, jonka ympärillä voi lämmitellä käsiä.

Talvikalastusvälineitä; sakset, irroituskoukku, puukko, sohjokauha nostokoukulla, jääsaha, kaira, lapio, vetonaru keloineen:

Vaatetus

Helmikuussa saattaa sataa alijäähtynyttä vettä samalla kovalla tuullen, joka muuttuu lumituiskuksi avonaisella selällä. Olosuhteisiin voi varautua ja näissä olosuhteissa luonnonkuituiset materiaalit eivät häpeä käyttömukavuudessa.

- Pitkät alushousut ja villahousut. Aitoja villahousuja ja flanellipaitoja myydään torilla.
- Pitkä aluspaita, pitkälle alaselkään ylettyvä flanellipaita ja 100% villapaita korkealla kauluksella.
- Tuulenpitävät ja lämpimät housut. Sarkahousut
- Turkki, talvihaalarit, kalvoasu. Lampaannahkaturkki kirpputorilta, niin napakammassakin pakkasessa ja tuulella saa liikkua takki auki kun puuhastelee avantojen kanssa.
- Nykypäivin, varsinkin motorisoidulla välineellä, mönkijä, moottorikelkka, kulkevalle ns kelluntatakki, varustettuna jäänaskalein ja pillillä, on uskomattoman hyvä varuste; pitää veden, kelluttaa hätätilanteessa riittävästi ja on lämmin. Tuommainen takki maksaa (v2010) 100-150€ ja on halpa henkivakuutus.

Myöskin laadukas haahkanuntuvatakki on vahvojen jäiden aikana huippulämmin ja kevyt mutta

jokseenkin arvokas, (v2010) 300-500€.

- Kengät: nahkasaappaat kuten tallukkaat, lapikkaat, huopakumisaappaat, huopikkaat
- Hattu: turkishattu korvaläpällä, pipo
- Kintaat; eläimen nahkaa ja karvaa, kumia tms. Villalapaset alle. Kalojen ja verkkojen käsittelyyn ovat näppärät käsineet kiinteällä vuorella olevat reilunkokoiset kumisormikkaat, niillä irrottelee kaloja ja selvittelee verkkoja.

Sijainti

- **Riittävän syvä ettei verkko ole kosketuksissa jäähän.** Tämä on merkittävä asia, eli jos verkko on liian korkea ja/tai vesistö matala että verkkoa ylöspäin nostavat verkon yläpaulan kohot koskettavat jään pintaan, jäätyy tämä yläpaula jään alapintaan kiinni ja jos jäätyy pitemmältä matkalta, voidaan sanoa että peli on menetetty...on todella työlästä irrotella verkko irti jään alapinnasta kun jään paksuus on esimerkiksi 40 cm. Jään syteminen käy melko näppärästi jääsahalla ja tuuralla. Verkossa saattaa olla valmistusvirhe, liian vähän lyijyä alapaulassa tai liian paljon kohoja yläpaulassa.
- Pohja sellainen ettei verkko vedettäessä takerru.

Hyviä kalastuspaikkoja talvisin

- harppauskerros, jossa veden lämpötila vaihtuu. Syksyllä ja keväällä vesi on nk. täyskierrossa jonka jälkeen se asettuu talveksi eri lämpöisiin kerroksiin.
- loppupalvesta syvänteistä saattaa loppua happi, jolloin kalat siirtyvät niistä pois.
- kevät aikaan jään alla pinnassa tai välivedessä lahna.
- rannasta selälle päin. Saarien, rannan vieressä, salmissa.

Katso myös sivulta [Verkkokalastus](#)

Avanto

Päätyavantojen etäisyys toisistaan

1 verkko: 0----o

2 verkkoa: 0----|----o tai

2 verkkoa: 0----o----0

4 verkkoa: o----|----0----|----o

6 verkkoa: o----|----0----|----o----|----0

Esimerkeissä iso 0 on kokemisavanto ja pieni o on avanto vetonarun käyttöä varten eli väliavanto.

Useilla verkoilla kalastettaessa samasta avannosta voidaan kokea eri suunnista tulevia verkkoja. Verkot voivat olla peräkkäin jatana tai säteittäin. Samasta avannosta voisi siis vaikka kokea pohjoiseen-itään-länteen lähteviä verkkoja, joihin kuhunkin suuntaan olisi kaksi verkkoa kiinnitettynä toisiinsa. Usein vain kaksi verkkoa solmitaan maksimissaan toisiinsa kiinni. Kokemisavantojen välillä voi myös olla verkonmitan päässä väliavanto vetonarua varten, jos kahta verkkoa ei sidota toisiinsa, tällöin esimerkiksi 2 verkkoa voisi olla: O----o----O. Tämä tarkoittaa siis että kokemisavantojen väli on kahden verkon mittainen ja niiden välissä keskellä on yhden verkon mitan päässä väliavanto. Avantoja tehdään uitto varten useampi sen mukaan mikä uittoväline on käytössä.

Pohjakalastus

- Verkon pituus tai jos kalastetaan löysällä verkolla reilusti lyhyempi.

Välivesikalastus

- Avantojen etäisyys on suurempi, että verkko saadaan jännitettyä yläpaula kireälle väliveteen.

Pintakalastus

- Verkon pituus plus pari metriä, ettei verkko jäädy avannon alareunoihin kiinni.

Avannon tekeminen

- Avannot voidaan tehdä tuuralla tai kairalla ja jääsahalla. Yhdestä isommasta avannosta voidaan laittaa verkkoja useampaan suuntaan tai samalle linjalle.
- Tee avannosta suorakulmion muotoinen, pitkulainen niin että pitkä sivu osoittaa vastakkaista avantoa kohden. Tällöin saat aukosta suoraan työnnettyä uittosalon oikeaan suuntaan. Avanto kannattaa työn vähentämiseksi suojata eristävällä levyllä, styrox, finnfoam, yms.

Tuuran käyttäminen

- avanto tehdään haarojen väliin, eli jalat vastakkaisilla reunoilla avantoa ja kierretään avantoa myötä- tai vastapäivään samanaikaisesti.
- oikeakätisen käsi tuuran puuvarren päässä kiinni, toinen puuvarren alapäässä. Narulenkki ylemmän käden ranteen ympäri.
- aloitetaan tekemällä kartiota, jonka ei tule mennä jään läpi asti. Aloitetaan yhdestä iskusta ja lähdetään laajentamaan sitä reunoiltaan samalla kun kierretään kasvavaa aukkoa ympäri jalkojen välissä.
- isketään aina suoraan haara-asennon nenän osoittamalta vastakkaiselta reunalta sopivan kokoinen pala kerrallaan pois, ei liian isoa
- niin kauan kun ei olla menty jään läpi, pidetään tuuran terän suora sivu avantoon päin

- sitten kun ollaan menty jään läpi ja isonnetaan avantoa, suora sivu on jäätä päin
- isketään melko rennosti, "määrätietoisesti", ei tarvitse iskeä valtavalla voimalla

- viimeistele verkon suuntaiset reunat sileiksi etteivät verkot tartu reunaan.

Jääsahan käyttäminen

- Jääsahaa voi käyttää esimerkiksi niin että kairaa tai lyö neliönmuotoista tai suorakulmion muotoista avantoa tehdessä kaksi läpireikää jäähän vastakkaisiin kulmiin. Niin että niistä pääsee sahaamaan palan yhtenäisenä pois. Jääsahaa on pidettävä joko täysin pystysuorassa tai hiukan vartta kallistettuna tulevaa jääpalaa kohden, että palan saa liutettua jään alle. Älä liu'uta sinne suuntaan, missä verkkoja tullaan käyttämään ja yritä liu'uttaa mahdollisimman kauas, koska jääpaloja syntyy vähintään kerran viikossa!

Verkkonarujen päiden kiinnittäminen

Verkon kiinnitysnavu kannattaa laittaa toisen avannon (esimerkiksi kairalla tehdyn) kautta oksassa veteen. Tällöin avannon avaaminen voidaan tehdä huolettomammin koska naru eikä mahdollisia ainoja (keppejä) ole tiellä. Tähän naruun kiinnitetään sitten verkon pää tai useamman verkon pää. Eli oksa tulee avannon viereen.

- Kairaa päätyavannosta vajaan puolen metrin päähän reikä
- Sido verkkonaru puunoksaan hyvin kiinni. Narun mitta on se minkä verkko vaatii pohjaan mennäkseen.
- Työnnä puunoksa narun kanssa avannosta veteen niin syvälle että naru ei jäädy jäähän. Työnnä sohjat takaisin kepin ympärille.
- Poimi koukulla oksanpäältä naru isommasta avannosta ylös ja kiinnitä se verkkoon. Narun löytää helpolla kun etsii ensin kepin koukulla ja seuraa keppiä pitkin sen alapäähän, josta naru lähtee.
- Kun lopetat kalastuksen hakkaat tuuralla oksan irti niin saat narun vioittumattomana talteen.
- Kiinnitä oksaan näkyville kalastusmerkit.
- Verkkonarun voi myös kiinnittää laittamalla kepin poikittain avannon yli ja siihen ainon vai ainan? eli haarakepin, jonka pitempään haaraan on kiinnitetty naru. Katso ainosta tarkemmin kohdasta Talvikalastusvälineet.

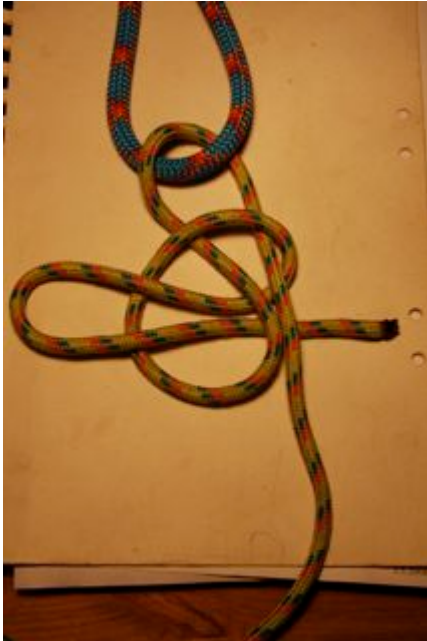

Erittäin hyvä keino jo alkutalvesta on kiinnittää nostonaru ja sen päässä esim isokokoinen pronssilukko, avannon reunaan, n 20cm sahattavaan koloon ja jäädyttää siihen. Lukko kiinnitetään esim 2m pitkään naruun ja verkko kiinnitetään syvyydestä riippuen lenkillä lukkoon. Nostonaru saadaan koukulla ylös ja näin ehkäistään mahdollista ilkivaltaa.

Kiinnityssolmu

- Märkä naru pysyy sulana vain kun se on vedessä. Pakkasella ja tuulella solmujen pitää olla

yksinkertaisia tehdä ja avata. Lisäksi niiden pitää olla pomminvarmoja. Oheheinen solmu on helppo tehdä ja avata. Tee solmu vetonarun tai kiinnitysnaarun puolelle ja lopuksi kiristä se verkon lenkkiin vetämällä narusta. Pään voi vielä työntää lenkin läpi. Vetonarussa kannattaa käyttää pikalukkoa kokemisen aikana, mutta sellaiset voi kiinnittää myös kepeissä oleviin verkkojen kiinnitysnaaruihin.

- Jalussolmu, jossa kiinnitysnaarussa on myös avausta helpottava "avaussilmukka". Katso aiheesta oma sivu [Solmut](#)

Vetonarun paikalleen uittaminen

Ensimmäiseksi talvikalastusta aloitettaessa avantojen tekemisen jälkeen on vetonaruja paikalleen uittaminen. Se voidaan tehdä usealla tavoin. Keino valitaan välineiden ja jään mukaan. Ohut läpinäkyvä, musta jää kertoo uittolaudan etenemisen, mutta valkoinen läpinäkymätön jää saattaa vaatia uittosalkoja. Kyse on kuitenkin siitä mitä välineitä ja taitoja on käytettävissä.

Uittasalko

- Jos jää on ohut ja lähes tasainen alapinnaltaan. Yksinkertainen. Katso kohta Kalastusvälineet.
- Tehdään tuuralla avantoja tai kairataan reikiä salon pituuden mukaan päätyavantojen välille niin että salko ylettää avannolta aina seuraavalle avannolle. 9 metrin salolle tarvitaan näinollen kaksi avantoa päätyavantojen välille jos niiden etäisyys on 27 metriä. Väliavantojen koko on sellainen että uittosalkoa saadaan uittettua eteenpäin. Joskus riittää kairan reikä johon työntää paljaan käsivarren ja uittaa sillä eteenpäin.
- Salon tyvipäähän kiinnitetään kalastusnaru. Vedä naru nipusta jäälle tai esimerkiksi ämpäriin niin että se juoksee vapaasti jään alle, eikä lähde avantoon koko nippuna sotkeutuessaan. Kiinnitä pää oksaan, jonka teit edellisessä kohdassa ettei se pääse jään alle karkaamaan.
- Työnnetään latvapää edellä avannosta jään alle siihen suuntaan missä toinen avanto on.
- Haarakellä käännetään tarpeen mukaan uittosalko jään alla toisen avannon kohdalle. Jos on toinen apuri mukana, voi hän pitää jotain keppiä seuraavalla avannolla vedessä pystyssä ja käännetään salko sitä vasten. Pitkä salko voi kääntyä hyppäyksittäin ja sen saaminen juuri avannon kohdalle voi muuten olla vaikeaa köynnösjään eli alapinnan epätasaisuuksien takia.
  - Voidaan myös käyttää käsälää jos jään läpi ei nähdä uittosalkoa ja toimitaan yksin. Tällöin riittää kun salon saa summittain avannon lähelle silmällä katsoen ja sitten

käsälällä haroo sen avannonkautta.

- Siirrytään seuraavalle avannolle, annetaan haarakepillä vauhtia veden alla uittosalolle niin että se siirtyy seuraavalle avannolle. Ja niin edespäin.
  - Uitto voidaan myös suorittaa sitomalla salon päästä päähän naru, jossa on jonkun verran löysää ja etupäässä pieni paino. Tämä naru noukitaan aina väliavannosta koukulla ylös ja narusta käsillä vetäen siirretään salkoa seuraavaa avantoa kohti. Ja taas naru poimitaan seuraavasta avannosta ylös.
- Vedetään uittosalko päätyavannosta ylös ja näin jään alla kulkee naru.

Uittolauta

Uittolauta on nopea ja näppärä keino saada naru avantojen välille.

- Sido laudan päähän riittävän pitkä ja kestävä naru.
- Työnnä lauta avannosta haluttuun suuntaan päin ja vedä vielä narulla lauta oikeaan suuntaan ja niin pitkälle kuin se menee vetämällä sitä jäänpäällä lähtösuuntaan.
- Vedä narusta niin että se jännittyy jousessa, mutta ei lähde taaksepäin ja vapauta naru, jolloin lauta sujahtaa eteenpäin.
- Saattaa olla että 1,5 verkonmitan päässä naru on jo niin pitkä että lauta etenee vain muutamia senttejä. Tällöin on nopeampaa tehdä laudan taakse narun viereen pieni avanto tuuralla tai kairalla ja noukkia koukulla naru ylös ja jatkaa siitä. Yritä vetää naru vedestä ylös niin että pyrit välttämään laudasta tulevan narun vetämistä, ettei lauta käänny suunnassaan.
- Tee avanto laudan eteen ja nosta lauta ylös avannosta.

Lapiouitto

- Kaksi lapiota, joissa on suora puuvarsi, mutta ei kädensijoja. Uitto voidaan tehdä yhdellä lapiolla matkalle, joka on kolme kertaa syvyys eli kummastakin suunnasta tämä matka. Lapiosa tee noin 1,5 mm pellistä, pituus n. 26 cm ja leveys alapäästä 17 cm, yläpäästä 22cm. Suora tai ei ainakaan liiaksi käyrä, ei liian painava varsi, n. 55 cm pitkä. Kiinnitä varsi puuhun tehtyyn hahloon levy työntämällä ja naulaamalla. Käännä terä hiukan vinoon kuten lapiossa yleensä. Painopisteen on oltava lapiion puolella. Toiseen päähän voi tehdä metallista myös pienen ohurin, jonka suunta on sama kuin teräosan. Tee myös toinen samanlainen, mutta sen varteen voit lyödä myös poikittain nauloja pystyyn kummallekin sivulle (kutsutaan seuraavassa piikillinen lappio). Lähde Kalastajan kirja.
- Sido uppoavan kalastusnarun pää lapiioon
- Päästä piikitön lappio avannosta liukumaan pohjaan kohti toista avantoa mutta hiukan vinoon avantojen välisestä linjasta.
- Päästä piikillinen lappio toisesta avannosta liukumaan edellisen lapiion langan yli.
- Vedä piikillistä lapiota hitaasti että se tarttuu toiseen lapiioon ja vedä lapiot ylös avannosta.

Katso ettei naru karkaa toisesta avannosta.

"Kalastusnarun vievä pyörivä laite"

Käytössä on myös laitteita jotka sisältävät rullalla narua ja "piikkirenkaat". Laite laitetaan jään alle sen pintaa vasten ja narusta vedettäessä se vetää itse itseään jään alapintaa pitkin eteenpäin. Laitteeseen on kiinnitetty kalastusnaru. Näin narua voi viedä niin pitkälle kuin verkkoja on ja narua riittää kelalla. Jään on hyvä olla hiukan läpinäkyvä, että laitteen löytää ja pystyy tekemään sille avannon josta sen saa ylös.

Kepit

Jos pohjaan on mahdollista lyödä syksyllä kepit verkkojen etäisyyden päähän toisistaan, voidaan asettaa niiden välille valmiiksi vetonaru ja paino pitämään naru pohjassa valmiina talveksi.

Verkon vetäminen jään alle

- Puhdista avanto jäestä ja hileistä, puhdista myös hiukan avannon ympäriltä lunta pois.
- On kyseessä sitten ensimmäinen kerta tai kokemisen jälkeen, niin jään alla kulkevaan naruun kiinnitetään verkon toinen pää. Narun päähän kannattaa kiinnittää pikalukko niin välttyään ylimääräisiltä solmimisilta pakkasella.
- Verkon vetämistä helpottaa jos vetonarua on käytettävissä aina tuplasti verkon tai verkkojen mitta, eli vetonaru yltää vetoavannosta laskuavannon viereen. Tällöin verkon vetämisen voi suorittaa yksin tai toisen avustaessa kelan kanssa ja välillä verkkoa oikoen tms.
- Laskettavan verkon alapaula kannattaa pitää avannossa.
- Vedetään toisesta avannosta ylös tulevasta narusta verkko jään alle ja niin pitkälle että verkon pää solmuineen tai lukkoineen tulee avannon reunalle. Verkkoa päästetään puikkarilta veteen tai verkko asetetaan avannon yli asetetun puukepin päälle tai verkko lasketaan avantoon ja puikkaria pidetään juuri pinnan yläpuolella. Riippuu myös siitä kuinka sotkussa alapaula on.

- Kiinnitetään laskuavannon puolella verkon "peräpäähän" narua niin että verkko laskeutuu haluttuun syvyyteen. Kiinnitetään naru oksassa olevaan narunpätkään tai ainoon.
- Siirrytään toiseen päähän ja toistetaan sama verkon syvyyden asetus ja kiinnitys. Vetonaru otetaan siis mukaan rantaan, tarvittaessa lämpimään kuivumaan kun verkot ovat pyynnissä.
- Jos apuna ei ole kaveria joka päästää verkkoa puikkarilta tai vetää narusta, niin tällöin ainakin vetonaruun lisätään pituutta niin että se riittää jään päällä laskuavannolle asti ja voidaan

samalla vetää narua kun puikkarilta sitä päästetään.

Kokeminen

- Harvemmin kuin kesäisin, (1-) 2-3 kertaa viikossa paikan happitilanteesta riippuen ja mistä syvyydestä kalastetaan. Kokemiseen vaikuttaa myös muiden kalojen syöminen verkossa olevia kaloja. Kalakohtaisesti myös eroa, ahvenkalat eli ahven ja kuha tiheämmin. Jos kala kuolee verkkoon, se alkaa myös talvella pilaantumaan muutamassa päivässä, sen kidukset muuttuvat tummanpunaisista hailakoiksi, silmät sameiksi ja se alkaa limottumaan. Kuhan suhteen pitää myöskin muistaa, että päivittäinen kokeminen on tarpeen alamittaisten päästämiseksi vahingoittumattomana takaisin. Pienikin kuha voi takertua jopa 60mm verkonsilmään, siis silmäkoko ei täysin poista alamittaisten arvokalojen tuhoutumista.
- Avataan kokemisavanto. Poimitaan koukulla oksan päästä naru avannosta ylös. Tai jos on kiinnitetty ainoon, sen mukaisesti.
  - Jos naru oksasta verkkoon on pitempi kuin avantojen väli tarvitsee avata vain kokemisavanto. Eli verkko on syvemmällä kuin verkon pituus (esm. 27m)
  - Jos naru oksasta verkkoon on lyhyempi kuin verkon pituus tarvitsee avata avannot kummassakin päässä. Vetonaruavannon ei tarvitse olla kovinkaan suuri, niin että siitä saa vetonarun kiinnitettyä verkkoon. Tällöin verkkoon kiinnitetään vetonaru kokemisen ajaksi ja irroitetaan verkko oksaan menevästä narusta kokemisen ajaksi. Kiinnitysnarun pää kannattaa heittää takaisin avantoon, ja jättää jälle vain lenkki josta sen saa poimittua myöhemmin sitä verkkoon kiinnitettäessä, tällöin narun pää on sula solmimista varten.
- Poimitaan kokemisavannosta verkon pää ylös ja koetaan verkko vetämällä sen yläpaula jään reunalle tai koko verkko riippuen pakkasesta. Pakkasella verkon alapaula kannattaa ainakin pitää avannossa.

- Verkko vedetään taas jään alle kuten edellä on kerrottu.
- Jos verkossa on paljon kaloja, se on pahasti sotkussa, voi olla helpointa nostaa se mukaan ja laskea mukana ollut varaverkko veteen.

Välivesikalastus

- Katso kohta Avantojen etäisyys.
- Voi myös käyttää lyhyempää yläpaulaa kuin alapaulaa
- Verkon ylänurkkiin tai niistä roikkumaan liinan alle ylettyviin naruihin tiilipainot.

Pintakalastus

Yläpaula ei saa olla kosketuksissa jäänpintaan vaan yläpaulaan kiinnitetään lankoja joiden toisessa päässä on kellukkeita.

Liikkuvien jäiden seassa kalastaminen